

NEW RECORDS

Psen (Pseneo) longiventris (Cameron)

Cameron, 1891, *Biologia Centr.-Amer.* 2: 137.

Van Lith, 1975, *Tijdschr. Ent.* 118: 23-25.

Colombia: 1 ♀, Magdalena, 7 km E Santa Marta, dry tropical forest, 6 Dec. 1974, M. Cooper (BM).

Psen (Pseneo) taschenbergi Van Lith

Van Lith, 1975, *Tijdschr. Ent.* 118: 35-37.

Argentina: Tucumán, 1 ♀, Villa Nougues, 1250 m, 5-8 Dec. 1964, 7 ♀, Horco Molle, 23 Jan.-30 April 1966, 2 Nov.-23 Dec. 1967, 1 ♀, Raco-Tucumán, 4 Febr. 1966, Garcia-Porter, 1 ♀, Aconquija, Mar Parque, 7 Nov. 1967, 1 ♂, Las Cejas, 1-21 Jan. 1968, 1 ♀, Trancas, Tacunas, 12 Nov. 1968; Salta, 1 ♀, Rio Pescado (Est YPF), 19-25 Nov. 1967, C. Porter, E. Willink, 1 ♀, 24 km NW Aquas Blancas, 9 May 1969, all, unless mentioned otherwise, collected by C. C. Porter (Museum Comparative Zoology, Cambridge, Massachusetts).

Brazil: Santa Catarina, 4 ♀, Nova Teutonia, Oct.-Nov. 1966, Aug.-Sept. 1967, 1 ♂, March 1951, Fritz Plaumann; 1 ♀, Santa Catarina, Serra Alta, 17 Febr. 1969, C. C. Porter; Sao Paulo, 1 ♀, Serra da Bocaina, S. J. Barreiros, 13-17 Jan. 1969, Porter, Garcia; Paraná, 2 ♀, Rincão, 22 Febr. 1969, C. Porter, A. Garcia (Museum Comparative Zoology, Cambridge).

These specimens, which were all labelled as paratypes, have erroneously been omitted from the records in my earlier paper.

Rotterdam 3006, Allard Piersonstr. 28C.

IPHICLIDES PODALIRIUS L. IN 1974 IN DE AMSTERDAMSE WATERLEIDINGDUINEN (LEP., PAPILIONIDAE). Op 19 augustus 1974 belde de heer Van Aartsen me op en vertelde, dat hij die middag niet minder dan drie exemplaren van *podalirius* gezien had, die op bloeiend Slangekruid vlogen dicht bij de ingang de Oase even ten noorden van Vogelenzang. Eén ervan had hij gevangen, dat vond hij genoeg. Dat was natuurlijk een wonderlijke waarneming, drie op één middag en dan nog wel van de tweede generatie, die in het noordelijke deel van het areaal altijd heel schaars is, zeker in een seizoen als 1974 was!

Enige tijd daarna ontving ik een brief van Prof. A. Stolk te Amsterdam, die al even enthousiast schreef, dat hij in hetzelfde terrein, maar veel zuidelijker, op 22 juni een Koningspage van zo dichtbij gezien had, dat hij er zelfs een goede dia van had kunnen maken. De veronderstelling lag toen voor de hand, dat de drie van 19.VIII van deze of een andere moesten afstammen.

Toch zal men *podalirius* tevergeefs in het trekverslag over 1974 zoeken. In het voorjaar van 1975 brachten v. A. en ik namelijk een kort bezoek bij de heer Verdonk, de chef van het terrein. Natuurlijk kwamen de waarnemingen van *podalirius* ter sprake. Maar toen bleek, dat onze gastheer in het voorjaar van 1974 rupsen meegebracht had uit de Ardèche en later de vlinders in het terrein had laten vliegen. Eén van deze losgelaten exemplaren heeft Prof. Stolk dus gefotografeerd. Nu behoren de Zuidfranse vlinders tot een populatie die altijd een sterke tweede generatie voortbrengt. Het opvallende is dat dit ook lukte in het voor hen toch weinig gunstige Nederlandse klimaat van 1974.

Overigens bewijst dit verhaal wel hoe voorzichtig we moeten zijn met moderne waarnemingen van Koningspages in Nederland. Toevallig kwamen we er dit keer achter hoe de vork in de steel zat, maar hoe zelden zal dat gebeuren! Eigenlijk zouden zulke zeldzame immigranten hier nooit losgelaten mogen worden. In elk geval moeten we maar hopen dat wie het toch doet dit even meldt met opgave van plaats, aantal en datum. — Lpk.